

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 385

гр. Бургас, 22.02.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**

като разглежда докладваното от **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА** Частно наказателно дело № 20232120200337 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод жалбата на К. И. И., ЕГН ***** чрез адв. Г. К. от БАК против постановление изх. № 10844/17.01.2023 година на БРП от 16.01.2023г., с което е прекратено Досъдебно производство № 9/2019г. по описа на ОДМВР-Бургас, пр.пр. № 10844/2018г. по описа на РП- Бургас.

С жалбата, подадена от адв. К. се оспорва извода на прокурора, че липсват достатъчно доказателства за виновността на В. П- Сочи, че П. е имала задължение да прилага правилно счетоводното законодателство при изготвяне на документацията като намира, че дейността, която е извършвала П. е незаконосъобразна. Акцентираща се на изготвена по делото техническа експертиза на звукозапис, с което потвърдила, че е получила средства. Намира, че твърдението, че П. не е знаела за натрупаните задължения е лъжа и че тя умишлено не е уведомявала И. за натрупаните задължения. Счита, че е осъществил състав на престъпление по чл. 206 НК. Отделно намира, че е следвало да се изпрати делото в Окръжна прокуратура за преценка за извършено престъпление по чл. 255 НК. Моли да се отмени постановлението за прекратяване на ДП и делото да се върне на БРП със задължителни указания относно прилагането на закона.

Постановлението за прекратяване на наказателното производство е връчено на жалбоподателя на 20.01.2023г. съгласно обратна разписка (л. 111, том 9 ДП) като жалбата е постъпила в БРС на 26.01.2023г., поради което следва да се приеме, че е подадена в срок, от легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на обжалване и затова е допустима.

Съдът, като взе предвид обжалваното постановление на Бургаска районна прокуратура, материалите по приложеното в девет тома Досъдебно производство № 9/2019г. по описа на ОДМВР-Бургас, пр.пр. № 10844/2018г. по описа на РП- Бургас, като съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намери следното:

Досъдебното производство е образувано на 07.01.2019г., по реда на чл.212, ал. 1 от НПК, с постановление на прокурор срещу неизвестен извършител, за това, че в периода 2014г. - 2018г. в гр. Бургас, в качеството си на длъжностно лице, присвоило чужди движими вещи - пари, връчени в това му качество и поверени му да ги управлява - престъпление по чл. 201 НК.

В хода на воденото досъдебно производство няма привлечено лице в качеството на обвиняем.

Св. К. И. бил вписан като едноличен търговец, а наименованието, под което

едноличният търговец осъществявал дейността си било ЕТ „М.- К. И.“, с *****

На 05.01.2011г. в гр. Бургас бил сключен договор за счетоводно- консултантско обслужване между дружество „*****“ ЕООД, представлявано от В. П- и И. в качеството му на ЕТ „М.- К. И.“ (л.25, том 2 ДП). Офисът на счетоводната къща се намирал в гр. Бургас и св. П. се задължила да води счетоводството на едноличния търговец „М.- К. И.“ като извършва писмени и устни счетоводно-консултантски услуги, обезпечаващи функционирането на фирмата в съответствие с българското счетоводно и данъчно законодателство. Някои от задълженията на изпълнителя включвали да изготвя и подава в установените законови срокове изискуемите съгласно действащата нормативна уредба платежни документи, справки и данъчни декларации, както и да извършва годишните приключвания на фирмата в съответствие с Закона за счетоводството, националните, респ. международните счетоводни стандарти и при спазване разпоредбите на приложимото данъчно законодателство.

Впоследствие, било учредено дружеството „М. – М“ ЕООД, чийто управител и едноличен собственик на капитала бил св. К. И. и за което дружество също бил сключен договор за счетоводно обслужване с „*****“ ЕООД на 09.12.2013г. в гр. Бургас.

Било съставено пълномощно на 04.12.2013г. (л.125, том 3 ДП), с което К. И. упълномощил три лица сред които и В. П- да представляват дружеството пред ТД на НАП, ТР и др. посочени в пълномощното институции като се подават декларации, справки декларации по ЗДДС, декл. Обр. 1 и обр. 6 и пр., посочени в пълномощното.

За извършваните счетоводни услуги, св. И. следвало да изплаща на "*****" ЕООД месечно възнаграждение както следва: 100,00 лева за счетоводното обслужване на едноличния търговец „М.-К. И.“ и 150,00 лева за счетоводното обслужване на фирма ЕТ „М.- К. И.“.

Устната уговорка между св. П. и св. К. И. по принцип била от 20-то до 25-то число на месеца св. И. да посещава офиса на фирма „*****“ ЕООД, където да предава на П. парични суми за осигуровките на работниците и банкова такса, а до 5-то число на месеца носил фактурите за осчетоводяване и нейното възнаграждение (л. 7, том 1). Паричните суми били предавани „на ръка“ от св. К. И. на св. П., без за получените суми да е получавал разписка или да били съставяни документи. Когато св. И. имал ангажимент, съпругата му св. С. И.а предавала „на ръка“ паричните суми на св. П.. За предаване на сумите, в това число и техния размер и датата, на която това се е случвало, не били съставяни документи. След внасяне на задълженията, св. К. И. не изисквал от св. П. да му представя вносните бележки.

На 03.10.2014г. К. И. получил лично от НАП (л. 93 том 3) писмо изх. № ИТ-00-13020-37-1/29.09.2014г., с което бил уведомен за дължими публични задължения към 29.09.2014г. за „М.-М“ ЕООД.

Покана е получена лично от него и на 28.01.2015г. (л. 96 том 3) за дължими задължения за „М. М“ ЕООД към 23.01.2015г.

Покана – съобщение за доброволно изпълнение е получена отново лично от К. И. на 12.07.2015г. (л. 101 том 3).

За събиране на задълженията било образувано и изпълнително дело, по което с разпореждане били присъединени вземанията на НАП.

През 2016г. св. К. И. получил писмо от НАП, в което било посочено, че дружеството му има невнесени осигуровки. Предвид констатираните задължения за осигурителни вноски св. К. И. се свързал със св. П. и поискал обяснение за невнесените суми. Св. П. му обяснила, че датите на уведомителните писма не съвпадали с датите на платежните и че св. И. не трябвало да се притеснява.

През 2018г. св. И. установил, че бил наложен запор на банковата му сметка в банка ДСК, поради което и договорите за счетоводно- обслужване, сключени между ЕТ „М.- К.

И.“ и „*****“ ЕООД и „М.- М“ ЕООД и „*****“ ЕООД били прекратени.

Предвид констатираните задължения за осигурителни вноски и данък и с оглед увереността, че всички дължими суми били предадени на св. П., за да ги внесе в ТД на НАП - Бургас, св. И. сезирал Прокуратурата като било образувано и ДП, по което са изготвени счетоводни експертизи.

В заключението на допълнителната съдебно-счетоводна експертиза (л. 76 от ТОМ 9) е посочено, че относно ЕТ „М.- К. И.“, за периода от 01.01.2011г. до 30.09.2018г. била декларирана обща сума на задължения за осигурителни вноски и данъци в размер на 33741,00 лева. Общо постъпилите суми в ТД на НАП- Бургас за периода от били в размер на 17474, 29 лева. Разликата между декларираните и постъпилите суми била в размер на 16266,71 лева, която сума представлявала неплатените задължения /главници/ към 30.09.2018г., т.е в срока на действие на договора за счетоводно обслужване.

Относно „М.- М“ ЕООД за периода от 01.01.2014г. до 30.09.2018г. била декларирана обща сума на задълженията за осигурителни вноски и данъци в размер на 31038,53 лева. За периода от 01.01.2014г. до 30.09.2018г. в ТД на НАП- Бургас постъпили суми в общ размер на 8501,03 лева. Разликата между декларираните и постъпили суми била 22537,50 лева, която сума представлява неплатените задължения /главница/ към 30.09.2018г., т.е. в срока на действие на договора за счетоводно обслужване.

Установено е от експертизите, че постъпилите суми към сметка на ТД на НАП- Бургас били внесени в брой по сметка на „*****“ ЕООД и от разплащателната сметка на фирма „*****“ ЕООД били направени разплащания към НАП.

Т.е. в хода на разследването било установено, че в периода от 2014г.- 2018г. от разплащателната сметка на счетоводна фирма „*****“ ЕООД към ТД на НАП- Бургас били извършени преводни нареждания с данъчно задължени лица ЕТ „М.- К. И.“, К. И. И. и „М.- М“ ЕООД.

Горната фактическа обстановка се извежда от следния доказателствен материал: разпити на свидетелите К. И., В. П- С. Д., С. И.а, Х.Д., Н.А., С.Й. Ж. И.а, П.П., Т.Р., В. П., Г.Р.С. Ш.а, очна ставка, съдебно- счетоводни експертизи, представените писмени доказателства.

В постановлението за прекратяване на ДП прокурорът не е посочил конкретното основание, на което счита, че следва да се прекрати наказателното производство и какво точно приема – че липсва деяние или че то не съставлява престъпление или друго, а изложените в мотивната част на постановлението съображения според съдебния състав сочат за прекратяване заради недоказаност. Само по себе си това е достатъчно основание за отмяна на постановлението за прекратяване поради липса на обоснованост и незаконосъобразност, но въпреки това съдебният състав счита, че следва да изложи съображенията си по същество и защо приема, че не е основателно прекратяването на наказателното производство на този етап от разследването.

На първо място по доказателствата - този състав не намира за правилно становището на БРП и на адв. К., че следва да се вземе предвид изготвената по делото техническа експертиза на звукозапис. Този състав е на мнение, че не може да изгради фактическа обстановка и изводите си въз основа на аудиозапис, представен от св. И., тъй като се касае за нарочно създаден запис, който е с неизяснен произход, дата и място на изготвяне. Отделно, съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от КРБ „Никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи”.

За нуждите на наказателния процес тези случаи са изрично уредени в НПК, където е предвидена възможността за използване на „Специални разузнавателни средства”, както и в Закона за специалните разузнавателни средства. В случая представеният по делото запис не

е доказателствено средство, което да е събрано по реда, предвиден в НПК, поради което и този състав счита, че не може да изгради своите изводи на него. Не се касае за случайно създаден запис, или за доказателствено средство върху което са останали следи от престъпление, а за нарочно създаден запис, без да е ясен неговия автор и без да е ясно действително между кои лица е провеждан и дали действително лицата, които са представят в него са тези, които се сочи. /арг. и от Решение № 83 от 19.06.2012 г. на ВКС по н. д. № 3135/2011 г., П н. о./.

Отделно от изложеното трайно в практиката на съдилищата, както и на ЕСПЧ се приема, че когато самопризнание е изтръгнато в нарушение на принципите на наказателния процес за събиране и проверка на доказателствата и доказателствените средства, както и при нарушаване на правото на обвиняемия да му бъдат разяснени правата и конкретно правото да даде или да откаже да дава обяснения, производството би било съществено нарушено и „несправедливо“.

Чрез изготвената техническа експертиза по мнение на този състав се цели заобикаляне на закона и събиране на доказателства не по установения в НПК процесуален ред чл. 172 и сл. НПК, поради което и не поставя техническата експертиза в изводите си.

На следващо място този съдебен състав се присъединява към становището на БРП, че първоначално изготвената експертиза л. 54, том 1 ДП не дава отговор на поставените въпроси, не изяснява обстоятелства от значение по делото и не се установява по какъв начин вещото лице дава отговор на въпросите, които са му поставени, поради което и не я кредитира.

Съдебният състав обаче счита, че следва да вземе предвид експертизите в том 8 ДП и допълнителните такива в том 9 от ДП, последните от които изясняват обстоятелствата на база допълнителна проверка и изискана от НАП информация и чрез тях се установяват обстоятелства релевантни за предмета на настоящото.

Този съд, анализирайки доказателствата по делото, намира, че не е разкрита истината и е останало неизяснено делото, за да може да се направи извод за това дали е налице престъпление по чл. 206 НК или друг състав на престъпление от НК. Изводът на БРП за прекратяване на производството е прибързан, без да са изследвани внимателно събраните доказателства и да се съберат всички възможни и без да се изследват всички версии.

Действително, от събраните до момента доказателства, не може да се направи извод св. И. какви суми е предоставил на св. П. – в какъв размер, на коя дата, но също така не е направен опит да се установи дали е практика на св. П. да получава парични суми от свои клиенти без да се издават за това разходни документи. В този смисъл се установява от изготвените по делото експертизи, че именно от разплащателната сметка на фирма „*****“ ЕООД били правени разплащания към НАП и че вероятно П. е получавала парични суми и от други свои клиенти, за да се извършват разплащанията им към НАП. В този смисъл следва да се съберат сведения именно от други клиенти на дружеството „*****“ ЕООД и начина им на работа и дали са били издавани документи при получаване на суми като другите клиенти не е трудно да се установят имайки предвид изготвената експертиза, която е посочила за кои други дружества са били внасяни суми от сметката на „*****“ ЕООД за разплащания с НАП.

Ето защо и не се споделя становището на БРП, че показанията на св. Г.Б. не са относими към предмета на доказване по процесния случай. Видно е от изготвените по делото заключения, че В. П-е работила по идентичен начин с всички клиенти на дружеството, съгласно изготвеното по делото заключение. Не само, че разпита е относим към предмета на доказване, но е следвало да се установят и други клиенти и да се извърши и техен разпит като се направи опит да се установят релевантни за настоящото обстоятелства – дали са били издавани документи от лицето, получило парични средства на някакво правно основание при предоставянето им и на какво, били ли са разходвани тези суми по

предназначение.

Не може този състав да не обърне внимание на обстоятелството, че не кредитира показанията на св. И., че едва през 2016г. е разбрал за наличието на задължения към Държавата. Тези обстоятелства изобщо не се коментирани от прокуратурата като видно от представените писмени доказателства от НАП и от показанията на св. Т.Р. л. 90, том 1, И. е разбрал за наличието на публични задължения още през 2014 година, когато е получил покана за доброволно изпълнение и след това периодично е бил уведомяван за дължимите към НАП суми и за основанието, на което се дължат.

Изобщо не е изследван въпроса за това, ако дължимите към бюджета суми, са за сметка на търговеца, то как това задължение е било осчетоводено при търговеца. Ако паричните средства са били давани фактически на св. В. П., то те следва да са били преди това взети от касата – съответно на ЕТ или на ЕООД и това обстоятелство да е отразено чрез разходни документи на ЕТ или на ЕООД, да е отчетено като разход в счетоводството. В този ред на мисли не е извършена проверка на счетоводството на ЕТ и на ЕООД и не е бил поставян въпрос редовно ли е водено счетоводството на ЕТ и на ЕООД в периода на действие на договорите с „*****“ ЕООД. Изрично вещото лице л. 4 том 8 ДП е посочило: „Огледално, във фирмите - клиенти също е трябвало счетоводно и документално да са били отчитани предадените в брой суми на счетоводна фирма „*****“ ЕООД за заплащане на осигурителните вноски и данъци, да са били съставяни разходни касови ордери за предоставените парични средства в брой, да са били направени счетоводни записвания в счетоводната програма по сметка 501 Каса в лева и по сметка Други разчети, с аналитична партида „*****“ ЕООД, да са били отразени в счетоводните регистри чрез счетоводни записвания по счетоводните сметки платените осигурителните вноски и данъци“.

Изобщо не са коментирани от БРП годишните финансови отчети на ЕТ „М. - К. И.“ и на „М.-М“ ЕООД. Приложените ГФО са съставени от св. П. и са подписани от ръководител - св. И. като вещото лице сочи, че са обявени в Търговския регистър. Дава заключение, че едноличните търговци, чиито годишни финансови отчети не подлежат на независим финансов одит, съставят съкратени отчети, съдържащи само отчет за приходите и разходите и нямат задължение да публикуват годишните си финансови отчети в Търговския регистър. През 2012 г., посредством информацията от отчета за приходи и разходи, ЕТ „М. - К. И.“ е имал разходи за възнаграждения на персонала в размер на 23 хил. лв. и разходи за осигуровки в размер на 4 хил. лв. През 2013 г., разходите за възнаграждения на персонала са били в размер на 22 хил. лв. и разходи за осигуровки в размер на 4 хил. лв.

Липсва заключение дали счетоводно е отразено заплащане на осигуровките или същите фигурират като задължение.

Експертът, л. 18, том 8, е извършил справка и по партидата на „М.-М“ ЕООД във водения при Агенция по вписванията Търговски регистър като е установило, че през 2013 г. дружеството не е извършвало дейност.

През 2014 г. посредством информацията от отчета за приходи и разходи, дружеството е имало разходи за възнаграждения на персонала в размер на 20 хил. лв. и разходи за осигуровки в размер на 3 хил. лв. В отчета за паричния поток са били посочени платени трудови възнаграждения и осигуровки в размер на 20 хил. лв., и оттук следва, че в счетоводния баланс би следвало да са отразени задълженията към бюджета за неплатените осигурителни вноски и данъци, но такава информация не е била посочена.

През 2015 г. посредством информацията от отчета за приходи и разходи, дружеството е имало разходи за възнаграждения на персонала в размер на 16 хил. лв. и разходи за осигуровки в размер на 2 хил. лв. В отчета за паричния поток въобще не са били посочени платени суми за трудови възнаграждения и осигуровки, въпреки, че от разплащателната сметка на „*****“ ЕООД през 2015 г. са били преведени към НАП данъчни и осигурителни задължения на „М.-М“ ЕООД в общ размер на 2037,10 лв. В счетоводния баланс също не са

били отразени никакви суми за задължения към персонала и задължения към бюджета, въпреки, че към 31.12.2015 г. дружеството е имало неплатени задълженията за данъци и осигуровки.

През 2016 г. посредством информацията от отчета за приходи и разходи, дружеството е имало разходи за възнаграждения на персонала в размер на 16 хил. лв. и разходи за осигуровки в размер на 2 хил. лв. В отчета за паричния поток въобще не са били посочени платени суми за трудови възнаграждения и осигуровки, в счетоводния баланс също не са били отразени никакви суми за задължения към персонала и задължения към бюджета, въпреки, че към 31.12.2016 г. дружеството е имало неплатени задълженията за данъци и осигуровки.

През 2017 г., посредством информацията от отчета за приходи и разходи, дружеството е имало разходи за възнаграждения на персонала в размер на 14 хил. лв. и разходи за осигуровки в размер на 2 хил. лв. В отчета за паричния поток въобще не са били посочени платени суми за трудови възнаграждения и осигуровки, в счетоводния баланс също не са били отразени никакви суми за задължения към персонала и задължения към бюджета, въпреки, че към 31.12.2017 г. дружеството е имало неплатени задълженията за данъци и осигуровки.

Вещото лице отбелязва, че В. П-и нейните служители, чрез квалифицирания електронен подпис (КЕП) на „*****“ ЕООД, са имали достъп до данъчна и осигурителна информация, в портала за електронни услуги на НАП, за неплатените данъчни и осигурителни задължения на „М.-М“ ЕООД и на ЕТ „М. - К. И.“.

Вещото лице сочи, че към 27.02.2019 г. неплатените задължения към ТД на НАП - Бургас на „М.-М“ ЕООД за събирането на които през 2015 г. е било образувано изпълнително дело № 2150007675/2015 г., по същото време именно В. П-е счетоводител и съставител на финансовите отчети, а съгласно посочените покани от НАП и показанията на св. Р., св. К. И. лично е получавал покани за доброволно изпълнение.

Експертът дава в обобщение заключение, че информацията за имущественото и финансовото състояние (неплатените данъчни и осигурителни задължения), както и промените в паричните потоци, е била неправилно представена в съставните части на финансовите отчети на „М.-М“ ЕООД за отчетните 2014 г. - 2017 г. от съставителя им В. П-въпреки, че е имала достъп до информация за неплатените задължения към ТД на НАП - Бургас.

Изобщо не е коментирано от БРП и не е изследвано на какво се дължи това разминаване и отношението на св. П. и св. И. към това разминаване и в тази връзка следва да им бъде проведен допълнителен разпит за изясняване на обстоятелствата около съставянето и публикуването на ГФО и отразените в тях обстоятелства.

По мнение на този състав е верен извода на БРП Бургас, че не могат на база събраните до момента по ДП доказателства да се установят конкретни суми, точно основание за предоставянето им във всеки един от случаите, нито пък датите, на които са били предавани като свидетелите не могат да идентифицират конкретната стойност на паричните суми, предадени на св. П., която не отрича, че действително св. И. и св. И.а са й предавали „на ръка“ парични суми. Не е изследван обаче, както вече се посочи, въпросът как тези суми, които се твърди, че са предадени са били счетоводно отразени, както казва и вещото лице „огледално“ в счетоводствата на „М.-М“ ЕООД и на ЕТ „М. - К. И.“. Това може да стане чрез проверка в счетоводствата на „М.-М“ ЕООД и на ЕТ „М. - К. И.“ и чрез назначаването на допълнителна експертиза, както и допълнителни разпити на св. И. и св. П..

Действително, споделя се изводът на БРП, че е важна ролята на документите като именно в тази насока следва да се вземат предвид съставяните ГФО и отразената в тях информация – дали правилно е била представена информацията за дружествата в

съставените и обявени в ТР отчети и какво е отношението на св. П. и св. И. към публикуваната в ТР информация за дейността на дружеството и неговите задължения.

Съгласно разпоредбата на чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК наказателното производство се прекратява когато деянието не е извършено или не представлява престъпление. Правомощието на прокурора да прекрати наказателното производство е деянието да не съставлява престъпление, а не само престъпление, за което е образувано досъдебното производство. В случая по делото няма привличан обвиняем, извършва се разследване. Обсъден е състава на чл. 206 НК като според този състав аргументите са по-скоро за недоказаност отколкото за основание по чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, но следва да посочи, че изобщо не е обсъдена хипотезата на чл. 217 НК, нито са изложени аргументи и за състава, за който се води разследването – чл. 201 НК.

Единствено в правомощие на Прокуратурата е да образува досъдебно производство и да привлече към наказателна отговорност определено лице като даде и правна квалификация на деянието. Съдът не навлиза в тези правомощия на прокуратурата, но поддържа становището си, че делото не е изяснено, разследването е останало непълно, поради което и постановлението да се прекрати наказателното производство е необосновано и следва да се отмени.

По искането в жалбата, че прокурорът не е изпратил делото на Окръжна прокуратура за преценка за извършено престъпление по чл. 255 НК, съдът намира, че жалбоподателят не е ограничен от възможността да сезира горестоящата прокуратура, включително и ако счита, че е осъществен друг състав на престъпление, като изключително правомощие на прокурора е да образува досъдебно производство.

На този етап от разследването преценката на този състав е, че делото не е изяснено, не е разкрита истината, прекратяването не е обосновано и затова разследването следва да продължи, а постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство следва да се отмени и делото да се върне за извършване на всестранно разследване и извършване на указаните действия за разкриване на истината.

Мотивиран от изложените съображения Бургаският районен съд на основание чл.243, ал.6, т.3 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на Районна прокуратура Бургас за прекратяване на наказателно производство изх. № 10844/2018 дата 17.01.2023 на БРП от 16.01.2023г., с което е прекратено Досъдебно производство № 9/2019г. по описа на ОДМВР-Бургас, пр.пр. № 10844/2018г. по описа на РП- Бургас.

ВРЪЩА делото на Бургаска районна прокуратура за изпълнение на посочените в мотивите на настоящото определение указания.

На основание чл. 243, ал. 7 НПК препис от настоящото да се връчи на БРП и на жалбоподателя чрез адв. К..

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от съобщаването му пред Бургаския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____